

Επιστροφή...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

π. Κων. Ν. Καλλιανός

Οφείλουμε να ξαναβρούμε την αθωότητά μας, γιατί μονάχα έτσι θα διασωθούμε μέσα στον κόσμο αυτόν, τον κόσμο που μας περιβάλλει με ποικίλα προσωπεία και ανυπόστατες προτάσεις. Γι' αυτό και τα Χριστούγεννα μεριμνούν γι' αυτή τη δυνατότητα, γι' αυτή την ετοιμασία, ώστε να επιστρέψουμε στην αθωότητα και να καθρεφτίσουμε το ρυπαρό πρόσωπό μας στο καθάριο πρόσωπο και ιερό του Νέου Παιδίου. Μόνο που απαιτείται η αποβολή όλων των περιττών και άχρηστων, που ως «στολίδια» τάχατες μας κρύβουν το κενό που διατηρούμε, την αγνωμοσύνη που κουβαλάμε και την αγριότητα που τη θεωρούμε ως τόλμη, δύναμη και καπατσοσύνη.

Μέρες σεπτές, λοιπόν, με την εύγένεια που τις συνέχει και το κάλλος που ανθίζει απ' αυτές. Φιλοτίμως μας ηρεμούν, μας ευλογούν και μας φωτίζουν οι μέρες αυτές.. Δεν επιδιώκουν την υπερβολή, αυτόν, δηλαδή, τον μανικόν τρόπο συμπεριφοράς που ευδοκιμεί μέσα στις τάξεις των συγχρόνων αστών, καθώς περιφρονούν το βασικό νόημα της Γιορτής και κρατούν μονάχα τον διάκοσμο, τον φωτεινό διάκοσμο με τα όσα εφήμερα και πρόχειρα. Γιατί η Γιορτή νοηματοδίδει τη

ζωή μας, όταν βαπτίζεται μέσα στην αθωότητα και την ταπείνωση: αυτά τα αγαθά και εύλογημένα πρόσφορα του Θείου Βρέφους, του προ αιώνων Θεού, σε όλους εμάς Πρόσφορα, που δαψιλώς σκορπίζονται στον καθένα που τα έπιζητεί με ειλικρίνεια και εμπιστοσύνη.

Ωστόσο το ερώτημα που απλώνεται πάνω μας, ως μian άλλη νεφέλη επισκιάζουσα, είναι το εξής: Πόσο επιθυμούμε αυτή την επιστροφή στην αθωότητα και πόσο μας νοιάζει να θεραπεύσουμε την ψυχή μας από τις ποικίλες πληγές, που η συμπεριφορά μας και η ανόικεια στάση μας απέναντι στο Θεό προσπορίζει; Γιατί στους σκληρούς αυτούς καιρούς νομίζω, πως ικανό ανάχωμα για να κρυφτούμε είναι η υποκρισία και ο περισσός φαρισαϊσμός μας, επειδή με την πολυπροσωπία που διαθέτουμε, την εναλλάγή, εννοώ των προσωπείων που διαφυλάσσουμε στην εσωτερική μας «γκανταρόμπα», κατορθώνουμε να δημιουργούμε εντυπώσεις και κύκλο, ώστε όχι μόνο να επιβιώνουμε, αλλά και να οριοθετούμε καταστάσεις και πράγματα. Ας θυμηθούμε τους ευαγγελικούς Φαρισαίους, με τα πολλά και ποικίλα προσωπεία, που είναι και συνεχίζουν να είναι μεταξύ μας. Παντού και πάντοτε.

Γι αυτό κι έρχεται η πάντερπνη αυτή Γιορτή των του Χριστού μας Γεννεθλίων, για να μας κομίσει μian άλλη πραγματικότητα. Αυτή της αθωότητας που χάσαμε και που είναι ευκαιρία να ξαναβρούμε. Το γιατί το ξέρουμε όλοι. Το πως έχει σημασία και το πότε, γιατί μην ξεχνάμε και το άλλο, το πλέον σημαντικό, ότι ο καιρός μας είναι λίγος, ελάχιστος θα έλεγα.....

Πηγή:synodoiporia.blogspot.gr